

การวิจัยประเมินผลโครงการภูเก็ตเมืองต้นแบบ
ในการส่งเสริมพื้นที่สุขภาวะเพื่อเพิ่มกิจกรรมทางกาย
Evaluation Research on the Project of Phuket City's
Physical Activity Model in Promoting Wellness Area

ประวิช ขุนนิคม¹ สุวภาคย์ เบญจธนวัฒน์^{2*} และยัตติพงศ์ แก้วทอง²
Prawit Khunnikom¹, Suvapak Benjatanawat^{2*}, and Yuttipong Kaewtong²

¹วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร ตรัง 92110

²สถาบันนโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สงขลา 90110

¹ Sirindhorn College of Public Health, Trang, 92110, Thailand

² Public Policy Institute, Prince of Songkla University, Songkhla, 90110, Thailand

*Corresponding author: E-mail address: suvapak.b@psu.ac.th

(Received: October 4, 2024; Revised: December 12, 2024; Accepted: January 7, 2025)

บทคัดย่อ

การวิจัยประเมินผลเชิงคุณภาพนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลความสอดคล้องเหมาะสมด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์การดำเนินงานโครงการภูเก็ตเมืองต้นแบบในการส่งเสริมพื้นที่สุขภาวะ เพื่อเพิ่มกิจกรรมทางกาย ใน 3 พื้นที่ ได้แก่ 1) พื้นที่ชายหาดป่าตอง 2) พื้นที่ย่านเมืองเก่า และ 3) พื้นที่ในมหาวิทยาลัย รวบรวมข้อมูลด้วยการสนทนากลุ่ม สัมภาษณ์เชิงลึก และประชุมระดมสมอง จากผู้ให้ข้อมูลหลัก 29 คน ประกอบด้วย คณะทำงานและผู้รับผิดชอบโครงการ 10 คน ประชาชน 10 คน และนักท่องเที่ยว 9 คน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา และเชิงบรรยาย ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะของการออกแบบพื้นที่และกิจกรรมสอดคล้องตามบริบทของทุนทางสังคม วัฒนธรรมและทรัพยากรที่ต่างกัน ปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร พบว่าสถาปนิกผู้ออกแบบพื้นที่ซึ่งมีความเชี่ยวชาญเป็นบุคคลจากภายนอกพื้นที่ ขณะที่คณะทำงานบางส่วนเป็นคนในพื้นที่ โดยดำเนินโครงการร่วมตามลักษณะของความพร้อมจากกลไกเครือข่าย ทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เครือข่ายในชุมชน และสถานศึกษา ด้านกระบวนการ มีการใช้เครื่องมือและเทคนิคที่มีความหลากหลาย ทั้งการใช้พื้นที่ทดลองเมือง การเดินที่เชื่อมโยงทุนวัฒนธรรมของพื้นที่ การออกแบบพื้นที่เชื่อมโยงกับความเชื่อของคนในพื้นที่ ด้านผลผลิต พบว่า โครงการดำเนินการได้ตามตัวชี้วัดที่วางไว้ เกิดการขยายกิจกรรมเชื่อมโยงไปยังประชาชน และนักท่องเที่ยว ซึ่งการส่งเสริมพื้นที่เพื่อเพิ่มกิจกรรมทางกายมีความสอดคล้องและเหมาะสม ที่จะสามารถพัฒนาเมืองภูเก็ตให้เข้าสู่การเป็นเมืองสุขภาวะ

คำสำคัญ: การประเมินผลโครงการ กิจกรรมทางกาย ภูเก็ต เมืองต้นแบบ

Abstract

This qualitative evaluation research aimed to evaluate the relevance and appropriateness of contexts, inputs, processes, and products of the "Project of Phuket city's physical activity model in promoting wellness area". This project was implemented in three areas: 1) Patong Beach, 2) Phuket Old Town, and 3) Space on a university campus. Data were collected through focus group discussions, in-depth interviews, and brainstorming sessions with 29 key informants, including 10 staff and project managers, 10 local people, and 9 tourists. Content and narrative analysis were employed. The evaluation found that the design of public spaces and activities was consistent with the different local contexts of social capital, culture, and resources. Regarding the input aspect, it was noted that the architects with expertise responsible for designing the spaces were external to the community, while some project staff were locals. The project was implemented according to the readiness of local networks, including local administrative organizations, community networks, and educational institutions. In the process aspect, various tools and techniques were used, including a city lab, a walking tool linking routes to cultural capital, and public space designing integrated local beliefs. Project outputs demonstrated the achievement of the set indicators. Activities of physical activity promotion were expanded by linking to the local people and tourists. The promotion of public spaces to increase physical activity is a consistent and appropriate strategy for developing Phuket into a healthy city.

Keywords: Evaluation Research, Physical Activity, Phuket, City Model

บทนำ

การมีกิจกรรมทางกายที่ไม่เพียงพอ (Insufficient physical activity) และการมีพฤติกรรมเนือยนิ่ง เป็นปัจจัยเสี่ยงหนึ่งในการเกิดโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง และการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร [1-3] และนำไปสู่การสูญเสียปีสุขภาวะ (Disability-Adjusted Life Years: DALYs) ซึ่งเป็นจำนวนปีที่เสียไปเพราะสุขภาพไม่ดี พิการ หรือเสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากการไม่ออกกำลังกายถึง 13.4 ล้าน DALYs [4-5] ในช่วงการระบาดของโรคติดเชื้อโคโรนาไวรัส 2019 การมีกิจกรรมทางกาย (Physical activity) ของคนทุกกลุ่มวัยลดลงอย่างมีนัยสำคัญ และมีความแตกต่างกันอย่างมากตามพื้นที่ ภูมิภาค อายุ และเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์ เป็นผลมาจากปัจจัยที่สำคัญคือมาตรการของรัฐซึ่งมีการจำกัดพื้นที่ การปิดสถานออกกำลังกาย สวนสาธารณะ และโรงเรียน และการปรับให้มีการทำงานที่บ้าน มาตรการดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ โดยเฉพาะกลุ่มโรคเรื้อรัง ที่เกี่ยวข้องกับโรคหัวใจ และหลอดเลือด และปัญหาด้านสุขภาพจิต [6] รวมถึงการมีกิจกรรมทางกายไม่เพียงพอ ซึ่งพบร้อยละ 27 ในกลุ่มผู้ใหญ่ และร้อยละ 81 ในกลุ่มวัยรุ่นอายุ 11-17 ปี [7]

ด้วยเหตุนี้ ทุกกลุ่มวัยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัว ทั้งการตอบสนองต่อโรคระบาด และการออกแบบโปรแกรมสำหรับการมีกิจกรรมทางกายที่ปลอดภัยและสอดคล้องกับวิถีชีวิตประจำวันของประชาชน อาทิ การเดินทางโดยการปั่นจักรยาน เดิน ซึ่งเป็นวิถีเดินทางที่มีความปลอดภัยกว่าในช่วงที่มีโรคระบาด หรือการใช้เครื่องเล่นกลางแจ้ง ซึ่งจำเป็นต้องมีกลยุทธ์การออกแบบสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงระบบเพื่อส่งเสริมการเดินทางโดยใช้จักรยาน การเดิน และเครื่องเล่นที่ครอบคลุม [6] เช่นเดียวกับผลการทบทวนวรรณกรรมโดย Zhang et al. [8] และ Barradas et al. [9] ซึ่งพบว่า การปรับปรุงสภาพแวดล้อมเมืองส่งผลกระทบเชิงบวกต่อการมีกิจกรรมทางกาย เช่น การปรับปรุงสวนสาธารณะ การเพิ่มอุปกรณ์ออกกำลังกาย การสร้างสวนสาธารณะขนาดเล็ก การปรับปรุงสภาพแวดล้อมสำหรับการเดิน การขี่จักรยาน รวมถึงการส่งเสริมการเดินทางที่แอคทีฟ การเพิ่มความพร้อมในการเข้าถึงสถานที่ที่เป็นจุดหมายปลายทางต่าง ๆ สอดคล้องกับการศึกษาของ รัฐิกร ไทโพธิ์ไทย และคณะ [10] ซึ่งพบว่า ปัจจัยเอื้อในการมีกิจกรรมทางกายของประชาชน คือ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ เช่น สถานที่ อุปกรณ์การออกกำลังกาย และเวลาที่เหมาะสมในการออกกำลังกาย รวมถึงนโยบายสนับสนุนด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวกในระยะสั้นและระยะยาว และปัจจัยเสริมเกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางกาย เช่น การสนับสนุนของบุคคลรอบข้าง การได้รับข้อมูลข่าวสารมีผลต่อพฤติกรรมกิจกรรมทางกาย [11] ซึ่งสอดคล้องกับเป้าประสงค์ของแผนแม่บทการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย (พ.ศ. 2561 - 2573) ให้ประเทศไทยมีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย

โครงการภูเก็ตเมืองต้นแบบในการส่งเสริมพื้นที่สุขภาวะเพื่อเพิ่มกิจกรรมทางกาย มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนให้ประชาชนในพื้นที่มีกิจกรรมทางกายอย่างเพียงพอ สนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และการมีกิจกรรมทางกายที่เพียงพอของนักท่องเที่ยว รวมทั้งสนับสนุนให้เมืองภูเก็ตเป็นเมืองที่มีสภาพแวดล้อมที่กระฉับกระเฉง (Active Environment) โดยขับเคลื่อนความร่วมมือกับเครือข่ายและกลไกทางสังคม ในการพัฒนาภูเก็ตเป็นเมืองต้นแบบในการส่งเสริมพื้นที่สุขภาวะเพื่อเพิ่มกิจกรรมทางกาย และบูรณาการประเด็นกิจกรรมทางกายควบคู่กับวัฒนธรรมการบริโภคอาหาร เพื่อนำไปสู่การลดปัจจัยเสี่ยงการเกิดโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) ซึ่งดำเนินการใน 3 พื้นที่ของจังหวัดภูเก็ตที่มีบริบทและสภาพแวดล้อมแตกต่างกัน ได้แก่ พื้นที่บริเวณชายหาดซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ พื้นที่ใจกลางเมืองซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีทุนทางวัฒนธรรมด้านอาหาร อาคาร อาณาณ และพื้นที่สถาบันการศึกษาซึ่งตั้งอยู่ใกล้ชิดกับชุมชน โดยโครงการฯ ดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้ว

ดังนั้น เพื่อประเมินผลการดำเนินโครงการสำหรับเป็นแนวทางในการปรับปรุงโครงการให้มีความเหมาะสม มีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ในการเสริมพลัง สร้างแรงจูงใจต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย [12] ตลอดจนประเมินความสำเร็จของโครงการตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ และตรวจสอบผลการดำเนินงานโครงการเกิดขึ้น ซึ่งอาจจะได้รับอิทธิพลจากการมีโครงการหรือปัจจัยอื่น ๆ จึงใช้การประเมินรูปแบบ CIPP ของ สตีฟเฟิลบีมซึ่งเป็นกระบวนการประเมินอย่างต่อเนื่องทั้งระบบใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) บริบทหรือสภาวะแวดล้อม (Context) 2) ปัจจัยนำเข้า (Input) 3) กระบวนการ (Process) และ 4) ผลผลิต (Product) ซึ่งจะนำไปสู่การตัดสินใจในการทำโครงการ การวิเคราะห์การออกแบบวิธีการปฏิบัติงาน การทำงานโดยควบคุมวิธีการปฏิบัติงานของโครงการ และทบทวนการตัดสินใจให้บรรลุวัตถุประสงค์และผลลัพธ์ของโครงการได้อย่างเหมาะสม และเป็นรูปแบบที่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงหลากหลายมิติ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และสุขภาพในศตวรรษที่ 21 [13]

วัตถุประสงค์

เพื่อประเมินความสอดคล้องและเหมาะสมด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตจาก การดำเนินงานของโครงการภูเก็ตเมืองต้นแบบในการส่งเสริมพื้นที่สุขภาวะเพื่อเพิ่มกิจกรรมทางกาย

ระเบียบวิธีการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยประเมินผลเชิงคุณภาพ (Qualitative Evaluation Research) โดยใช้ CIPP Model ของสตีฟเฟิลบีม (Stufflebeam's CIPP Model) ใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) การประเมินบริบท เกี่ยวกับการส่งเสริมพื้นที่สุขภาวะ 2) การประเมินปัจจัยนำเข้า ทั้งบุคลากร งบประมาณ ทรัพยากรอื่น ๆ 3) การประเมิน กระบวนการ พิจารณาถึงกระบวนการ กิจกรรมในการดำเนินการเพื่อพัฒนาพื้นที่สุขภาวะ และ 4) การประเมิน ผลผลิต เพื่อพิจารณาผลผลิตและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากโครงการ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการศึกษา และประเมินผลจากเอกสารทุติยภูมิ การสนทนากลุ่ม การสัมภาษณ์แบบเผชิญหน้า การสัมภาษณ์เชิงลึก และการประชุมระดมความคิดเห็น ระหว่างเดือน ตุลาคม-พฤศจิกายน พ.ศ. 2566

พื้นที่ศึกษา

พื้นที่ศึกษาในครั้งนี้เป็นพื้นที่ดำเนินการภายใต้โครงการภูเก็ตเมืองต้นแบบในการส่งเสริมพื้นที่สุขภาวะเพื่อเพิ่มกิจกรรมทางกาย จำนวน 3 พื้นที่ ประกอบด้วย

A = พื้นที่บริเวณชายหาดป่าตอง เทศบาลเมืองป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต

B = พื้นที่ย่านเมืองเก่า เทศบาลนครภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

C = พื้นที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต เทศบาลเมืองกะทู้ จังหวัดภูเก็ต

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การสนทนากลุ่มประชาชนผู้เกี่ยวข้องที่อาศัยอยู่ใน 3 พื้นที่ของจังหวัดภูเก็ต จำนวน 1 ครั้ง ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม 10 คน ประกอบด้วย ประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครภูเก็ต 4 คน เทศบาลเมืองป่าตอง 2 คน และเทศบาลเมืองกะทู้ 4 คน ระยะเวลาในการสนทนากลุ่ม 3 ชั่วโมง

2. การสัมภาษณ์แบบเผชิญหน้า (Face to face interview) ในกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต และมีการดำเนินกิจกรรมทางกาย ใน 3 พื้นที่ รวม 9 คน ระยะเวลาในการสัมภาษณ์ 20-25 นาทีต่อคน

3. การสัมภาษณ์เชิงลึก/ออนไลน์ ในผู้รับผิดชอบโครงการย่อย (Project manager) จำนวน 3 คน ระยะเวลาในการสัมภาษณ์ 50-75 นาทีต่อคน

4. การประชุมระดมความคิดร่วมกับกลุ่มผู้รับผิดชอบโครงการย่อย และคณะทำงาน/สถาปนิก จำนวน 1 ครั้ง ผู้เข้าร่วมการประชุม 10 คน ระยะเวลาในการประชุม 5 ชั่วโมง

ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการศึกษาครั้งนี้ เป็นกลุ่มผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ และประชาชนในพื้นที่ ดำเนินโครงการ จำนวนทั้งสิ้น 29 คน ประกอบด้วย ประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ตและมีการทำกิจกรรมทางกายใน 3 พื้นที่ จำนวน 10 คน (A1-A10) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต ที่มีการดำเนินกิจกรรมทางกายใน 3 พื้นที่ จำนวน 9 คน (A11-A19) และผู้รับผิดชอบโครงการ คณะทำงาน สถาปนิก จำนวน 10 คน (A20-A29) โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจงตามคุณสมบัติ (Criterion based selection) ดังนี้

1) เป็นคณะทำงานที่ร่วมดำเนินการในโครงการภูเก็ตเมืองต้นแบบในการส่งเสริมพื้นที่สุขภาวะเพื่อเพิ่มกิจกรรมทางกาย

2) เป็นเครือข่ายและกลไกทางสังคมที่ช่วยขับเคลื่อนเมืองภูเก็ตให้เป็นเมืองต้นแบบในการส่งเสริมพื้นที่สุขภาวะเพื่อเพิ่มกิจกรรมทางกาย ประกอบด้วย ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคท้องถิ่น และภาคการศึกษา

3) เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ต ตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป และมีการทำกิจกรรมทางกายใน 3 พื้นที่

4) เป็นนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต และเข้าร่วมในการทำกิจกรรมทางกายใน 3 พื้นที่

5) มีความสนใจที่จะเข้าร่วมกระบวนการวิจัยในครั้งนี้

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้แนวคำถามหลักในการสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งดัดแปลงจากการประเมินผลตามตัวแบบ CIPP Model ของ Stufflebeam ประกอบด้วย

1. แนวคำถามเกี่ยวกับบริบท เพื่อประเมินความสอดคล้องและเหมาะสมด้านบริบท (Context Evaluation) ทั้งบริบทภายใน ได้แก่ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และการดำเนินโครงการ และบริบทภายนอก ได้แก่ ทิศทาง แนวทางการดำเนินงานร่วมกัน

2. แนวคำถามเพื่อประเมินความเหมาะสมและเพียงพอด้านปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) โดยพิจารณาความพร้อมของทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินโครงการ

3. แนวคำถามเพื่อประเมินด้านกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการตรวจสอบกิจกรรมต่าง ๆ ตามแผนการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์โครงการ

4. แนวคำถามเพื่อประเมินด้านผลผลิต (Product Evaluation) เพื่อประเมินผลลัพธ์ ความสำเร็จของโครงการตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ จะถูกตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลโดยวิธีการตรวจสอบสามเส้าในด้านข้อมูล (Data Triangulation) โดยตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย และวิธีการรวบรวมข้อมูล (Methods Triangulation) โดยตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากวิธีการรวบรวมข้อมูลที่หลากหลาย ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) และเชิงบรรยาย (Narrative analysis)

การพิทักษ์สิทธิผู้ให้ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ได้ผ่านการพิจารณาและเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมด้านการวิจัยทางสังคมและการวิจัยเชิงทดลองในมนุษย์ สถาบันนโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เลขที่ EC 006/66 ลงวันที่ 6 ตุลาคม 2566

ผลการศึกษา

การประเมินผลโครงการภูเก็ตเมืองต้นแบบในการส่งเสริมพื้นที่สุขภาวะเพื่อเพิ่มกิจกรรมทางกาย ใน 3 พื้นที่ศึกษา ตามแนวคิด CIPP Model ประกอบด้วย บริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต สามารถอธิบายผลการประเมินได้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้ (Table 1)

1. ด้านบริบท (Context) ประกอบด้วย บริบทภายใน ได้แก่ วัตถุประสงค์ของโครงการ และเป้าหมายการดำเนินงานโครงการภูเก็ตเมืองต้นแบบฯ และบริบทภายนอก ได้แก่ ทิศทางหรือแนวทางการทำงานร่วมกันในการส่งเสริมพื้นที่สุขภาวะเพื่อเพิ่มกิจกรรมทางกาย โดยบริบทภายใน พบว่า คณะทำงานซึ่งเป็นผู้ดำเนินการทีมสถาปนิก ของทุกพื้นที่ มีความเข้าใจวัตถุประสงค์ของการดำเนินโครงการไปในทิศทางเดียวกัน นั่นคือการพัฒนาเมืองต้นแบบเพื่อส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกายที่ครอบคลุมทั้งนักท่องเที่ยวและประชาชนทุกกลุ่มวัย ดังคำกล่าว

“เราสนับสนุนให้เมืองภูเก็ตเป็นเมืองต้นแบบในเรื่องของส่งเสริมกิจกรรมทางกาย คือมันแปลว่าสภาพแวดล้อมโดยมุ่งเน้นเป้าหมายคือสภาพแวดล้อมให้อื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายคือไม่ได้มองว่าแค่มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวแต่ก็มุ่งเน้นตัวชุมชนด้วย” (รหัส A22)

ขณะที่บริบทภายนอก พบว่า ทั้ง 3 พื้นที่ศึกษา มีทุนทางสังคมในการเชื่อมโยงให้เกิดการมีกิจกรรมทางกายที่แตกต่างกัน ทั้งในด้านของทรัพยากรธรรมชาติ โดยพื้นที่ A มีความโดดเด่นในเชิงของพื้นที่ชายหาดที่สวยงาม ที่ประชาชนในชุมชนทุกกลุ่มวัยและนักท่องเที่ยวเข้าไปใช้พื้นที่ เช่นเดียวกับพื้นที่ C ที่มีทรัพยากรทางธรรมชาติที่สวยงามเช่นกัน และมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่หลากหลายซึ่งสนับสนุนการมีกิจกรรมทางกาย ขณะที่ พื้นที่ B มีทุนทางวัฒนธรรมที่โดดเด่น ทั้งในเชิงของสถาปัตยกรรม ขนบธรรมเนียม อาหาร การแต่งกาย ซึ่งทำให้เกิดความเชื่อมโยงของ อาหาร อาหาร และอาคารเข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นจุดดึงดูดให้เกิดการออกแบบการมีกิจกรรมทางกายผ่านเรื่องราว ซึ่งเป็นจุดร่วมของทั้งตัวชุมชน และการเข้ามาของนักท่องเที่ยวได้ ดังคำกล่าว

“ย่านเมืองเก่าเรามองว่าพื้นที่ย่านเมืองเก่ามันเป็นแบบที่สามารถเดินได้ค่ะ และมันก็มีจุด attraction มากมาย คือทุกคนมาเที่ยวภูเก็ตก็มักจะมาเที่ยว Old town” (รหัส A14)

2. ด้านปัจจัยนำเข้า (Input)

การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า สามารถอธิบายผลการประเมินตามปัจจัยหรือทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินการโครงการ ประกอบด้วย บุคลากร งบประมาณ ทรัพยากรอื่น ๆ ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์ ระยะเวลา เทคโนโลยี และระบบการบริหารจัดการ ดังนี้

2.1 บุคลากร

บุคลากรที่เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการ ประกอบด้วย สถาปนิก คณะทำงานและกลไกในพื้นที่ โดยสถาปนิกเป็นผู้ดำเนินการออกแบบเพื่อปรับสภาพแวดล้อมให้อื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย ซึ่งพบว่า สถาปนิกทั้งหมดที่ดำเนินการเป็นบุคคลภายนอกพื้นที่ ทำให้มีข้อจำกัดเรื่องของการเดินทาง เนื่องจากกระบวน

การในการออกแบบพื้นที่สันทนาการที่ส่งเสริมกิจกรรมทางกายจำเป็นต้องมีการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมร่วมกัน และจำเป็นต้องมีการเข้าไปศึกษาในพื้นที่ดำเนินการจำนวนหลายครั้ง

สำหรับพื้นที่ B ชุมชนซึ่งเป็นกลไกในพื้นที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบพื้นที่ร่วมกัน ขณะที่พื้นที่ A พบข้อจำกัดในการสร้างการมีส่วนร่วม เนื่องจากสภาพของสังคมที่เป็นเมืองท่องเที่ยว และประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ส่วนมากเป็นผู้ประกอบการ อีกทั้งคนในพื้นที่ที่เป็นผู้นำตามธรรมชาติของชุมชนยังไม่มีความคิดเห็นที่จะสามารถเข้าร่วมในการดำเนินการโครงการได้ ดังนั้น การดำเนินการในพื้นที่ A จึงดำเนินการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหลัก ส่วนพื้นที่ B เป็นการดำเนินการร่วมกับเครือข่ายในชุมชน

สำหรับพื้นที่ C เป็นการดำเนินการร่วมกันผ่านหน่วยงานการศึกษาซึ่งเป็นมหาวิทยาลัย โดยทีมผู้นำในการขับเคลื่อนโครงการยังมีข้อจำกัด ดังคำกล่าว

“คนที่เข้ามาอยู่กับ Project จริง ๆ ก็จะเห็นได้อย่างที่มหาลัย ก็จะมีแค่สองคนที่แบบตัวคอย active ดำเนินเรื่อง ก็คือทรัพยากรบุคคลก็ต้องพร้อมในระดับหนึ่งด้วย” (รหัส A23)

ขณะเดียวกัน การขับเคลื่อนกลไกในคณะทำงานยังเป็นเพียงกลุ่มหนึ่ง ซึ่งในการขับเคลื่อนโครงการในระยะต่อไปยังจำเป็นต้องค้นหาผู้นำ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่งถูกเรียกว่า “ตัวจืด” ที่จะดึงเครือข่ายแต่ละกลุ่มเข้ามาในการร่วมดำเนินการ ดังคำกล่าว

“เราต้องหาตัวจืดแหละ ระดับผู้นำ ที่นี้ยังไม่มีตัวจืดเท่าไร ขับเคลื่อนจริง ๆ มันก็ไม่มีก็คนในวิทยาเขต ถ้ามีตัวจืดขึ้นมาอาจจะช่วยดึงคนบางกลุ่มได้อีกเยอะ ต้องทำงานร่วมกันครับ ปัจจุบันเราก็คูณกันอยู่ว่าเราจะจัดกิจกรรมอะไรบ้างที่จะช่วยเสริมเขาเนครับ” (รหัส A21)

2.2 งบประมาณ

งบประมาณส่วนใหญ่ของโครงการถูกนำไปใช้เป็นงบในการจัดกิจกรรม ซึ่งการดำเนินงานในพื้นที่ B และ C พบว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ที่ดำเนินงานมาจากการพูดคุยร่วมกันกับชุมชน เพื่อค้นหาทุนทางสังคมและความร่วมมือในการออกแบบให้สอดคล้องกับทุนของพื้นที่และความต้องการของชุมชน ซึ่งจะทำให้เกิดการขับเคลื่อนไปทั้งพื้นที่ศึกษาจริง ๆ ดังคำกล่าว

“มันเหมือนต้องใช้เวลาประชาพิจารณ์ มันไม่สามารถเหมือนป่าดงที่ทำได้เลย อย่างตัวลานชาร์เตอร์ ตัวพิพิธภัณฑฯ ตัวกระบี่ซอ 1 กับตัวตลาดบ้านช้าง ที่นี้เราเลยกลับไปสู่จุดเริ่มต้นง่าย ๆ ก็คือการเดิน ที่แบบมันเป็นเครื่องมือที่ง่ายที่สุด มันใช้ cost น้อยที่สุดก็เลยลองทำให้ดูว่า จริง ๆ เขามี PA ทุกวันเพิ่มมากขึ้นได้” (รหัส A22)

ส่วนพื้นที่ A ซึ่งถูกออกแบบเป็นพื้นที่ทดลองเมือง หรือ City Lab ทำสนามเด็กเล่นที่จำเป็นต้องใช้งบประมาณในการดำเนินงานสูง เนื่องจากสนามเด็กเล่นต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ที่ต้องได้มาตรฐาน และมีความปลอดภัย และต้องได้รับการดูแลอย่างต่อเนื่อง จึงเป็นการดำเนินงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนให้เกิดการพัฒนาจากการทดลองไปสู่การนำไปใช้จริงในระยะยาว ดังคำกล่าว

“ข้อจำกัดที่เราจะออกแบบสนามเด็กเล่นอะครับ องค์กรประกันมันต้องเยอะมาก มัน safety อะอย่างนี้ ก็จะมีปัญหาเรื่องนี้อยู่นิดหน่อยครับ feedback มาว่า พื้นสนามเด็กเล่นควรปูให้นุ่มควรมีอุปกรณ์เสริม จริง ๆ เราก็คิดมาก่อนนะเรื่องนี้” (รหัส A27)

2.3 ทรัพยากรอื่น

ทรัพยากรอื่น ๆ ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์ ในการดำเนินการโครงการ ซึ่งพบว่า ทั้งพื้นที่ A B และ C

มีแนวคิดเดียวกัน คือ ประโยชน์ ประหยัด รักษาง่าย และพื้นที่ A ได้พัฒนาพื้นที่ทดลองเมืองภายใต้แนวคิด “แเล เล่น รักซ์เล” ซึ่งเป็นการนำวัสดุรีไซเคิลมาใช้และจัดให้มีโซนนิทรรศการด้านสิ่งแวดล้อม และโซนการทำกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมร่วมด้วย อย่างไรก็ตาม พื้นที่ A ยังมีข้อจำกัดด้านวัสดุและอุปกรณ์ที่ตอบสนองต่อการใช้งานในระยะยาวของประชาชนและนักท่องเที่ยวในพื้นที่ แม้คณะทำงานจะดำเนินการศึกษาถึงความคุ้มค่ากับการนำไปใช้ประโยชน์จริง แต่ด้วยข้อจำกัดของงบประมาณในการดำเนินการพื้นที่ทดลอง รวมไปถึงการออกแบบที่สร้างแรงจูงใจให้ประชาชนเข้ามาใช้พื้นที่จริงซึ่งทีมสถาปนิกได้คาดการณ์ระยะเวลาของวัสดุที่เสื่อมสภาพให้พื้นที่ทดลองไว้ที่ 1 ปี แต่เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่อยู่ใกล้กับทะเล ทำให้วัสดุหลายชิ้นเสื่อมสภาพเร็วกว่าปกติ ดังคำกล่าว

“เรื่องสนิมเรื่องอะไรมันเลี่ยงไม่ได้ เพราะว่าวัสดุไม่ว่าจะอะไรก็แล้วแต่ ทะเลมันพังร้อยเปอร์เซ็นต์แน่นอน แต่แค่เราพยายามให้มันคงอยู่ในระยะหนึ่งเท่าที่ได้ ก็เลยได้วัสดุเหมือนกับเป็นเหล็ก ได้มาแล้วก็เคลือบด้วยสารกันสนิมบางอย่างเป็นเทคนิคช่าง ซึ่งผมก็ไม่แน่ใจแต่ว่า ก็รู้สึกว่าการก็โอเคกับงานที่ออกมาครับ”(รหัส A27)

2.4 ระยะเวลา

ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ พบว่า พื้นที่ C มีข้อจำกัดด้านระยะเวลา เนื่องจากความพร้อมของบุคลากรที่มีจำนวนจำกัด และความชัดเจนของขอบเขตของงานจากการลงพื้นที่จริง ทำให้ต้องใช้เวลาในการประชุมทบทวนเพื่อให้ได้มติในการดำเนินการ อีกทั้งในช่วงระยะแรกของการดำเนินการที่ทำการสำรวจพื้นที่จริงเป็นช่วงของสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 ซึ่งส่งผลต่อแนวทางในการออกแบบและการใช้งานจริง ดังคำกล่าว

“สิ่งหนึ่งที่ผมรู้สึกเสียสละไปหน่อยก็คือ ตอนลงพื้นที่ผมมาตอนโควิดตอน 2022 ซึ่งตัวศูนย์ก็พามันยังหยุดใช้เป็นในเชิงของโรงพยาบาลสนาม มันมีเรื่อง timing มาพอดีด้วย มาสำรวจตอนปิดเทอมมันอาจจะไม่ได้เห็นกระบวนการใช้พื้นที่แบบเต็มรูปแบบจริงๆ อันนี้ก็เป็นสิ่งที่เสียสละว่า เวลาเราไม่ลองลองไถ่อาจจะได้เห็นตัวบริบทการใช้งานที่มากขึ้น”(รหัส A25)

ทั้ง 3 พื้นที่ สามารถดำเนินการได้ตามระยะเวลา และเป้าหมายของการดำเนินการตามกิจกรรมที่กำหนด

2.5 เทคโนโลยี/เทคนิค

ทั้ง 3 พื้นที่ศึกษา มีข้อจำกัดด้านเทคนิคการสื่อสาร และการสร้างความสัมพันธ์กับประชาชนและเครือข่ายในพื้นที่ รวมถึงการเชื่อมต่อระหว่างทีมสถาปนิก หรือผู้เชี่ยวชาญในพื้นที่ เข้ามาร่วมในการดำเนินการเพื่อให้เกิดความยั่งยืนของการดำเนินการหลังจากโครงการเสร็จสิ้นไปแล้ว ดังคำกล่าว

“เราไม่สามารถทำ engaged ส่วนตัวรู้สึกว่าจะตัวเองยัง missed การสื่อสาร ที่จะดึงคนอื่นเข้ามาทำงานคือมันแบบว่าตัวดีไซน์เนอร์กับตัวคนที่มีความต้องการตรงนี้ ระหว่างทางยังหาเพื่อนร่วมทางเข้ามาทำงานได้ไม่มากพอที่จะทำให้ตรงนี้ จริง ๆ ถ้ามีเวลาหามาได้ หรือมาตั้งใจกับ process ตรงนี้ บางพื้นที่ย่านเมืองเก่าอาจจะผลักดันให้มันเกิดขึ้นได้จริงไปแล้วก็ได้ โดยที่ไม่ต้องใช้งบประมาณของ สสส.” (รหัส A22)

ทั้งนี้ หน่วยงานหรือองค์กรภายใต้สำนักงานกองทุนสนับสนุนการเสริมสุขภาพ (สสส.) มีศักยภาพ และสามารถสนับสนุนเทคนิคการสื่อสารต่าง ๆ ในการดำเนินโครงการได้

สำหรับการพัฒนาศักยภาพชุมชนในการเขียนโครงการส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกายด้วยระบบเว็บไซต์ <https://localfund.happynetwork.org/> พบว่า ทุกพื้นที่ยังไม่สามารถเข้าใช้ระบบเว็บไซต์ดังกล่าว เพื่อพัฒนาโครงการระดับชุมชนด้วยตนเองได้ ข้อจำกัดที่พบคือ ความเข้าใจในการเขียนโครงการที่ถูกต้อง สามารถนำเข้า

ข้อมูลและบันทึกในระบบได้ เนื่องจากการใช้เว็บไซต์จำเป็นต้องได้รับการอบรม และดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับผู้ที่สามารถใช้เว็บไซต์ในระดับพื้นที่มีอยู่อย่างจำกัด ดังคำกล่าว

“เอาจริง ๆ เรามีงบประมาณรองรับอยู่แล้ว พยายามบอกชุมชนให้เสนอโครงการผ่านนะ บางทีเขาไม่ได้รับผิดชอบอะไรนักหนา เพียงแต่ว่าเขาคิดบอก เทศบาลไปทำให้ นี่ถือเป็นลักษณะของชุมชนภูเก็ตให้เขาทำอะไรก็ไม่ทำ แต่ว่ามีบางชุมชนที่เขาสนใจบางกลุ่ม เราก็พยายามโปรโมตอยู่ในการสร้างเครือข่ายร่วมกัน” (รหัส A21)

2.6 การบริหารจัดการ

ภาพรวมการบริหารจัดการโครงการใน 3 พื้นที่ศึกษา โดยคณะทำงาน 2 ทีม คือ ทีมที่หนึ่งรับผิดชอบพื้นที่ในมหาวิทยาลัย และทีมที่สองรับผิดชอบพื้นที่ในเขตย่านเมืองเก่า และพื้นที่ริมชายหาด ซึ่งทั้งสองทีมมีการบริหารจัดการที่แตกต่างกัน สามารถแบ่งลักษณะของการบริหารจัดการได้เป็น 3 รูปแบบ คือ 1) การบริหารจัดการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ 2) การบริหารจัดการร่วมกับชุมชน และ 3) การบริหารจัดการร่วมกับสถาบันการศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

พื้นที่ A เป็นการบริหารจัดการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ทำให้การดำเนินการพัฒนาพื้นที่ทดลอง การดูแลรักษา และการพัฒนาแผนงานเพื่อจัดการให้พื้นที่ทดลองเป็นพื้นที่ต้นแบบให้พื้นที่อื่นเรียนรู้ได้ โดยสามารถดำเนินการได้ในช่วงระยะเวลาหนึ่งของโครงการ ดังคำกล่าว

“จริง ๆ มองว่าเทศบาลควรมีส่วนสำคัญในตรงนี้ เพราะเราไปทำในพื้นที่เขา 100% แต่ด้วยข้อจำกัดของประเทศไทยคือมันงบบิตต่อไป แล้วเราไปทำช่วงพฤศจิกายน คือส่วนใหญ่เขาก็เขียนโครงการสำหรับงบประมาณปีต่อไปแล้ว เราก็พยายามถามกองช่างตลอดว่ามีตรงนี้ support ไหม คือหนุ่อกแบบมาก็จริง แต่ขนาดตรงนี้ ซึ่งเขาก็แบบที่เขียนงบสำหรับโครงการนี้ไปแล้วโน่นนี่นั่น” (รหัส A29)

ส่วนพื้นที่ B เป็นการบริหารจัดการร่วมกับชุมชน ซึ่งชุมชนมีความพร้อมในการร่วมดำเนินการ ดังคำกล่าว

“ด้วยความที่เมืองเก่ามีความซับซ้อนกว่าป่าตอง ส่วนหนึ่งว่า ทุกคนต้องการ อย่างที่เห็นคนเมืองเก่าแทบจะมาประชุมใหญ่ ๆ ทุกครั้ง ไม่ว่าจะเป็นโครงการของ มอ เองหรือโครงการฝั่งแม่บทที่ทีมทำคะ” (รหัส A28)

สำหรับพื้นที่ C เป็นรูปแบบของการบริหารจัดการร่วมกับสถาบันการศึกษา ลักษณะของการจัดการยังอิงระบบราชการ ที่ต้องผ่านขั้นตอนและระเบียบที่เกี่ยวข้อง และต้องผ่านความเห็นชอบในการดำเนินการ แต่ครั้งไป อย่างไรก็ตาม การดำเนินการออกแบบพื้นที่ในสถาบันการศึกษาได้รับความร่วมมือจากกลุ่มผู้เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี ทั้งในระดับของผู้บริหาร บุคลากร และนักศึกษา ซึ่งกลุ่มผู้เกี่ยวข้องในมหาวิทยาลัยรวมถึงชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัยได้เข้าร่วมกิจกรรมทุกกิจกรรมเพิ่มขึ้น

3. ด้านกระบวนการ (Process)

กระบวนการในการดำเนินโครงการของทั้ง 3 พื้นที่ พบว่า พื้นที่ A และ B ดำเนินการด้วยทีมเดียวกัน ลักษณะของการดำเนินการในระยะแรกเริ่มจากการทบทวนลักษณะของการออกแบบในพื้นที่อื่น ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ร่วมกับการสำรวจในพื้นที่ และการสัมภาษณ์เชิงลึก หลังจากนั้นจึงรวบรวมข้อมูลและนำมาวิเคราะห์ เพื่อค้นหาโจทย์ และออกแบบพื้นที่สู่ภาวะที่ส่งเสริมกิจกรรมทางกาย โดยในพื้นที่ A ใช้เครื่องมือ City Lab ซึ่งการออกแบบด้วยเครื่องมือดังกล่าวพยายามสร้างโมเดลเชิงทดลองในพื้นที่สาธารณะ เพื่อให้เห็นภาพพื้นที่ที่จะเกิดขึ้นร่วมกันได้ และตอบสนองความต้องการของคนในพื้นที่อย่างแท้จริง ดังคำกล่าว

“ตัว city lab ไม่ใช่เครื่องมือที่ทีมคิดเองค่ะ มันเป็นเครื่องมือที่ต่างประเทศเขาลองทดลองให้เห็นเลยก่อนนำมาใช้ คือเราเข้าใจว่าก่อนที่ลงงบประมาณไปถ่างก่อสร้างไปเลยมันค่อนข้างเป็นงบประมาณที่สูงแล้วเราจะเห็นการออกแบบในประเทศไทยหลาย ๆ แบบ ที่มันไม่ work ต่อคนในพื้นที่ คือจริง ๆ มันมองว่ามันสวยไหม มันสวย ครบ function ใหม่มันครบ แต่มันไม่ตอบโจทย์กับคนในพื้นที่ เราก็อำนาจเครื่องมือนี้” (รหัส A22)

ส่วนพื้นที่ B ออกแบบโดยใช้เครื่องมือการเดิน ซึ่งเป็นวิธีการที่ต้นทุนต่ำ ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายสามารถประยุกต์ใช้เข้ากับบริบทของพื้นที่ และมีการจัดกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับทุนทางสังคม ทั้งด้านอาหาร อาหาร อาคาร โดยเริ่มดำเนินการจากแกนนำเด็กที่อาศัยในพื้นที่ และขยายกลุ่มด้วยการชักชวนและบอกต่อผ่านช่องทางประชาสัมพันธ์ และการบอกแบบปากต่อปาก ดังคำกล่าว

“เริ่มจากกลุ่มสภาเด็กก่อน ได้โอกาสไปรู้จักสภาเด็กแล้วชวนน้อง ๆ มาทำงานเป็น STAFF แล้วก็ให้น้องชวนเพื่อน หรือรวมกลุ่มจริง ๆ สุดท้ายวันที่จัดงานจริง ๆ อะค่ะ กลุ่มคนนอกตอนแรกเรามองแค่เป็นเด็ก แต่สุดท้ายมีกลุ่มคนนอกที่เขาสนใจเข้ามาร่วมกิจกรรมจริง ๆ คือกิจกรรมที่จัดก็คือไม่ได้มีค่าใช้จ่าย” (รหัส A29)

สำหรับพื้นที่ C ดำเนินการโดยเริ่มจากการทบทวนแนวทางการออกแบบพื้นที่สาธารณะในพื้นที่ต่าง ๆ ร่วมกับการสำรวจพื้นที่เช่นกัน ซึ่งการออกแบบในระยะแรกได้ออกแบบเชื่อมออกไปยังชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัย แต่ด้วยข้อจำกัดเรื่องบทบาทหน้าที่ และอำนาจในการดูแลของพื้นที่โดยรอบซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือทั้งจากภาครัฐ และชุมชนที่จะหามติในการพัฒนาร่วมกัน ประกอบกับระยะเวลาการดำเนินงานที่จำกัดทำให้มีการปรับเปลี่ยนเป็นการออกแบบภายในมหาวิทยาลัย ดังคำกล่าว

“พื้นที่ ม.อ. ดีไซน์ทั้งในลักษณะพื้นที่ภายนอกด้วย และออกแบบพื้นที่ภายใน คือเหมือนกับว่าต้องการที่จะแผ่งานดีไซน์ออกไปที่ชุมชน แต่ที่นี้ด้วยมันอาจจะใหญ่ไป และตัวทรัพยากรคน ทรัพยากร เวลาไม่พอ ก็เลย scope เล็กลงมาจัดแคในตัวของพื้นที่ ม.อ. อันนี้ก็เป็นหนึ่งจุดในเรื่องการกำหนดขอบเขตของพื้นที่ออกแบบ” (รหัส A25)

เมื่อแนวคิดในการออกแบบถูกปรับ ทีมจึงได้ดำเนินการสำรวจความเห็นจากกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอีกครั้ง ทั้งนักศึกษา บุคลากรภายใน ชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัย และพบจุดร่วม เรื่องของความเชื่อ และศรัทธาของแต่ละกลุ่มที่แตกต่างกัน ทำให้ได้ข้อสรุปในการออกแบบที่เชื่อมโยงกับความศรัทธาและความเชื่อ ดังคำกล่าว

“ชาวบ้านเชื่อว่าเป็นสถานศึกษาสูงส่งไม่กล้าใช้ คนในบุคลากรเชื่อว่าชาวบ้านเขาไม่มาใช้หรอก มันก็ได้แค่นี้แหละ แล้วเขาก็ไปใช้บางวัด ไปใช้ที่อื่น นักศึกษาที่เชื่อว่าเสร็จแล้วก็ไปเซ่นห่อลื้มดีกว่าไหม แต่ละคนจะมีชุดความเชื่อที่แตกต่างกัน ไอ้ความเชื่อนี้เลยถูกหยิบมาเล่น เอาไปเป็นกิมมิกที่สอดแทรกเข้าไปแล้วเราก็ผูกเข้ากับการออกแบบ”(รหัส A25)

ดังนั้น ลักษณะของการออกแบบที่เกิดขึ้น จึงมีความเชื่อมโยงกับบริบทของสถาบันการศึกษา และการผูกเรื่องราวของความเชื่อที่แตกต่างกัน อาทิ ป้ายแผนที่และกิจกรรม ป้ายกระโดดปะที่เชื่อมโยงกับความเชื่อจากวิถีของคนในพื้นที่ สีสันฉันทน์ตามสีคณະ เส้นทางเดิน - วิ่งหลากหลาย ภาษา เป็นต้น

4. ด้านผลผลิต (Product)

ผลผลิตจากการดำเนินการสามารถอธิบายตามตัวชี้วัดที่กำหนดขึ้นของโครงการ ประกอบด้วย 1) ประชาชนที่มีภาวะเหนื่อยง่ายมีกิจกรรมทางกายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 10 2) ประชาชนที่มีกิจกรรมทางกายอยู่แล้วเพิ่มการมีกิจกรรมทางกายในระดับที่เพียงพอ ร้อยละ 10 และ 3) นักท่องเที่ยวที่เข้ามาใน 3 พื้นที่ เข้าร่วมกิจกรรมทางกายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 20 ซึ่งพบว่า พื้นที่ A และ B การออกแบบพื้นที่สาธารณะสามารถดำเนินการได้ตาม

เป้าหมายที่วางไว้ ขณะเดียวกันพื้นที่ B ซึ่งมีกิจกรรมเชื่อมโยงกับการเดิน โดยกิจกรรมได้รับความร่วมมืออย่างเด่นชัด ทั้งจากกลุ่มเยาวชน กลุ่มประชาชน นักท่องเที่ยวที่เข้าร่วม ดังคำกล่าว

“คิดว่า part ออกแบบตามเป้า สำหรับ part กิจกรรมเกินเป้าไปอีก คือต้องออกตัวก่อนในตัวงาน เมืองเก่า เหมือนเป็นครั้งแรกที่ลองจัดกิจกรรมลักษณะนี้ที่เป็นการเดิน มันเลยเกินเป้าหมาย ๆ ในการทำงานบอกว่า อยากให้เราลองมาทำอีก การที่ได้เห็นรอยยิ้มคนวันนั้น” (รหัส A22)

“จริง ๆ มันก็ใกล้ตัวมากเกินไป เราก็มักเดินอยู่ข้างนะ แต่ไม่เคยเดินดูแบบนี้ดูหน้าต่าง อาคาร มันเหมือนเราเห็นทุกวันก็ไม่เคยสังเกต ขอบนะ ก็อยากให้มีการออกแบบแบบนี้” (รหัส A7)

ในพื้นที่ A พบว่า ด้านของการออกแบบ สามารถดำเนินการได้ แม้งบประมาณในการดำเนินการพื้นที่ทดลองเมืองจะมีจำกัด ดังคำกล่าว

“ส่วนใหญ่เน้นการออกแบบ เน้นพื้นที่จริง ๆ เราก็ออกแบบภายใต้งบประมาณนี้ ด้วยข้อจำกัดเท่านี้ งานออกแบบก็เลยออกมาสมบูรณ์อย่างที่ตั้งใจไว้ ซึ่งมันอาจจะไม่ได้ full นัก ออกแบบความคิด full 100% แต่สุดท้ายพอกรอบงบเราเหลือเท่านี้ จากสิบเหลือห้า ห้าในความตั้งใจที่เราอยากได้ห้า ตอนทำออกมาก็ห้าเต็ม ๆ” (รหัส A28)

ส่วนพื้นที่ C พบว่า การทำกิจกรรมของโครงการได้รับความร่วมมือจากบุคลากร นักศึกษา และประชาชนในชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัย และเริ่มเกิดการเปลี่ยนแปลงที่จะมีกิจกรรมทางกายเพิ่มขึ้น กิจกรรมได้รับความสนใจทั้งในกลุ่มของบุคลากร นักศึกษา และประชาชนในชุมชน และเกิดการรวมกลุ่มขึ้น ดังคำกล่าว

“ในวิทยาเขตที่เกิดขึ้นจากเดิม เรามี activity น้อยมากคือแทบจะไม่มีการดำเนินการอะไรเลย เข้ามาทำงาน เย็นกลับบ้าน พอเราเริ่มมี Pilot แบบนี้เกิดขึ้นมันก็เริ่มมีกลุ่มคนที่สนใจ เช่น การทำเรื่อง pa การออกกำลังกาย คิดง่าย ๆ เลย ออกกำลังกาย เดินซุมบ้าเอย์ เล่นบาสเอย์ ไรเอย์มีกลุ่มเกิดขึ้น เป็นกลุ่มบุคลากร กับกลุ่มนักศึกษาที่เป็นภายในก็เริ่มสนใจการรวมกลุ่มขึ้น” (รหัส A23)

“พออบรม ก็อยากดูว่าใน ม.อ. พื้นที่ใช้ได้มัย ก็เข้ามาแล้วสบายตาสบายใจ ก็เดินบ้าง วิ่งบ้าง” (รหัส A3)

ในด้านการออกแบบ ได้รับการตอบรับจากคณะกรรมการบริหารของมหาวิทยาลัยในการดำเนินการเป็นอย่างดี ดังคำกล่าว

“present มหาวิทยาลัย happy ชอบมากทุกอย่างอะไรแบบโอเคเลย บุคลากรที่ไม่ได้อยู่ตรงนั้นผมก็ present ให้เขาดูกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เจ้าหน้าที่ที่ดูแลฝ่ายอาคาร happy เขานู่นมดีแหละ เหลือแค่เข้าไปทำ” (รหัส A21)

จะเห็นได้ว่าทั้ง 3 พื้นที่สามารถเป็นต้นแบบในการพัฒนาพื้นที่สาธารณะเพื่อเพิ่มกิจกรรมทางกาย และกิจกรรมที่ได้ดำเนินการก็ได้รับความร่วมมือจากเครือข่ายภาครัฐ และชุมชน เป็นอย่างดี

Table 1 Evaluation results according to the CIPP Model (Context, Input, Process, and Product)

Components	Area		
	A	B	C
1. Context			
Internal context			
- Working teams understood the purpose of the project	√	√	√
External context			
- Natural resources capital	√	x	√
- Cultural capital (architecture, food, clothing)	x	√	x
- Facilities for enhancing physical activity	x	x	√
2. Input			
Staff			
- Architects were from outside the area	√	√	√
- Joint action with community networks	x	√	x
- Joint action with the local administrative organization	√	x	x
- Joint action with the educational institution	x	x	√
Budget			
- Operating budget was used to survey social capital and local cooperation	x	√	√
- Operating budget was used to design the prototype area	√	√	√
- Operating budget is sufficient and is being utilized as planned	x	√	√
- Materials and equipment used align with the concept of being useful,	√	√	√
economical, and easy to maintain			
- Materials and equipment were responsive to the local users in the long-term	x	√	√
Time			
- Timeline is sufficient for completing the planned activities	√	√	x
Technology			
- Communication techniques and relationship building with local com-	x	√	√
munities and networks			
- Communication techniques to foster connections with architectural	x	x	x
teams or local experts			
- Utilizing a website platform for developing the physical activity promotion	x	x	x
projects			
Management			
- Collaboration with the local government organization	√	x	x
- Collaboration with the local community	x	√	x
- Collaboration with the educational institution	x	x	√

Table 1 Evaluation results according to the CIPP Model (Context, Input, Process, and Product) (continue)

Components	Area		
	A	B	C
3. Process			
- Review of design patterns in other domestic and international settings	✓	✓	✓
- Survey the current situation, behavior and spatial needs	✓	✓	✓
- In-depth interviews	✓	✓	✓
- Community discussions	✓	✓	✓
- Development of cooperation with the local administrative organization	✓	x	x
- Data collection and analysis to identify the key challenges of communities	✓	✓	✓
- Design the healthy spaces for enhancing physical activity	✓	✓	✓
- Using the City Lab tool	✓	x	x
- Using the walking tool	x	✓	x
- Linking social capital to walking activity	x	✓	x
- Engaging child leaders from the Children's Council as a core team	x	✓	x
- Identifying common ground in the area of "beliefs"	x	x	✓
- Meetings between local stakeholders	✓	✓	✓
4. Product			
- Design outcomes	✓	✓	✓
- Activities outcomes	✓	✓	✓
- Development of model for promoting physical activity in Phuket	✓	✓	✓
- Establishment of a social network and mechanism to drive for promoting physical activity	✓	✓	✓

การอภิปรายผล

ผลการดำเนินการของโครงการภูเก็ตเมืองต้นแบบในการส่งเสริมพื้นที่สุขภาวะเพื่อเพิ่มกิจกรรมทางกายเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีผลลัพธ์สำคัญ คือ การเกิดพื้นที่สุขภาวะ และกิจกรรมเพื่อเพิ่มการมีกิจกรรมทางกายของประชาชนและนักท่องเที่ยวในพื้นที่สุขภาวะ ซึ่งสามารถอภิปรายผลการประเมินตาม บริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ ได้ดังนี้

การประเมินด้านบริบทภายในและภายนอก พบว่า คณะทำงานทุกคนมีความเข้าใจวัตถุประสงค์โครงการและดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน แสดงให้เห็นถึงความชัดเจนของวัตถุประสงค์และความต้องการของโครงการ ขณะที่การออกแบบการมีกิจกรรมทางกายได้เชื่อมโยงทุนทางสังคมในแต่ละพื้นที่ที่มีความโดดเด่นที่แตกต่างกัน ทุนทางทรัพยากรธรรมชาติ ทุนทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นจุดร่วมของชุมชนและนักท่องเที่ยว เกิดความร่วมมือจากภาคท้องถิ่น ชุมชน และสถาบันการศึกษา ตลอดจนประชาชนและนักท่องเที่ยวในพื้นที่ สอดคล้องกับกลยุทธ์ในการเพิ่มกิจกรรมทางกายของชาวอเมริกันของ Tuso [14] ซึ่งได้อธิบายว่า การปรับพฤติกรรมคนอเมริกันให้ใช้ชีวิตอย่างกระฉับกระเฉงต้องอาศัยการทำงานร่วมกันระหว่าง แพทย์ ผู้บริหารหรือผู้กำหนดนโยบายด้านการ

ดูแลสุขภาพ รวมถึงผู้นำชุมชน ผ่านกลยุทธ์ที่หลากหลาย กลยุทธ์หนึ่งที่สำคัญ คือการส่งเสริมพื้นที่สาธารณะ โดยสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ เพื่อให้ประชาชนทั่วไปรวมถึงผู้ป่วยสามารถมีกิจกรรมทางกาย ได้ง่ายขึ้น ทั้งในสถานที่อาศัย เรียน ทำงาน เล่น หรือแม้กระทั่งการทำกิจกรรมทางศาสนา โดยการสร้างหรือ ปรับสภาพแวดล้อมควรพิจารณาเชื่อมโยงกันระหว่างการวางแผนขยายเมืองและภาคสาธารณสุข ซึ่งจำเป็นต้องศึกษา และทำความเข้าใจให้สอดคล้องกับวิถีการดำเนินชีวิต วัฒนธรรม ต้นทุนทางทรัพยากร รวมไปถึงการขยายตัวของเมืองในปัจจุบันและในอนาคต [15]

การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า ทั้งบุคลากร งบประมาณ เวลา เทคโนโลยี ระบบบริหารจัดการ มีความแตกต่างกันไปตามแต่ละพื้นที่ ซึ่งคณะทำงานโครงการจำเป็นต้องสำรวจและดึงศักยภาพของพื้นที่ มาใช้ให้เหมาะสมกับเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม อาทิ สถาปนิกที่เป็นผู้ออกแบบการปรับสภาพแวดล้อม ควรเป็นคนในพื้นที่ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของการดำเนินการกับชุมชนในระยะยาว หรืองบประมาณในการ ดำเนินการระยะยาว ซึ่งควรเป็นการบริหารจัดการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ และหรือ การบริหารจัดการร่วมกับชุมชน และหรือการบริหารจัดการร่วมกับสถาบันการศึกษาที่ควรเข้ามามีบทบาท หนึ่งเดียวกัน เทคโนโลยีที่จำเป็นในการดำเนินการซึ่งเป็นข้อจำกัดของคณะทำงาน แต่ก็เป็นโอกาสในการ พัฒนาและสร้างการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อให้เกิดความคล่องตัวของโครงการ ซึ่งไปในทิศทางเดียวกันกับกลยุทธ์ การร่วมสร้างสรรค์ เช่น การวางแผนร่วมกัน (Cooperative Planning) ของ Popp et al. [16] ซึ่งใช้ปัจจัย นำเข้าจากความร่วมมือของบุคคล งบประมาณ และระบบบริหารจัดการองค์กร

การประเมินด้านกระบวนการ พบว่า กระบวนการออกแบบพื้นที่สาธารณะเพื่อเพิ่มกิจกรรมทางกาย ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพิ่มความสนใจของประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยว [17] อาทิ การใช้เครื่องมือ ห้องทดลองเมือง หรือ City Lab การทบทวนลักษณะของการออกแบบในพื้นที่อื่น ๆ ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ การค้นหาจุดร่วมของพื้นที่ “ความเชื่อ” รวมถึงการใช้เครื่องมือการเดิน และการออกแบบกิจกรรมโดยเชื่อมโยง ทุนทางวัฒนธรรมกับการเดิน การดึงแกนนำเด็กจากสภาเด็กในพื้นที่เป็นทีมนำ เป็นต้น ซึ่งเป็นแนวทางการพัฒนา พื้นที่ที่สอดคล้องกับการศึกษาของ Hovland et al. [18] ที่เห็นว่ากิจกรรมทางกายที่ปรับให้เหมาะสมตาม ความสนใจเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สามารถส่งเสริมอัตลักษณ์ของตนเองให้แข็งแกร่งขึ้น เพิ่มความ เป็นอยู่ที่ดี ทางจิตใจและการมีส่วนร่วมทางสังคม และทำให้มีทักษะในการจัดการกับความเครียดที่ดีขึ้น และส่งเสริม การเปลี่ยนแปลงชีวิตที่ยั่งยืน ขณะที่ Zhang et al. [8] พบว่า การปรับสภาพแวดล้อม เช่น การปรับปรุง สวนสาธารณะ การเพิ่มอุปกรณ์ออกกำลังกาย การใช้สวนสาธารณะขนาดเล็ก (Pocket park) การปรับ สภาพแวดล้อมสำหรับการเดินและการปั่นจักรยาน รวมถึงการเพิ่มความพร้อมและการเข้าถึงจุดหมายปลายทาง ล้วนส่งผลเชิงบวกต่อการมีกิจกรรมทางกาย เช่นเดียวกับ Nie et al. [19] ซึ่งพบว่าการจัดภูมิทัศน์ใน มหาวิทยาลัยส่งผลต่อความเป็นอยู่ที่ดีของนักศึกษาเช่นกัน

ผลลัพธ์ของการดำเนินงานโครงการภูเก็ตเมืองต้นแบบกิจกรรมทางกายเพื่อส่งเสริมพื้นที่สาธารณะ สามารถนำไปสู่ความสำเร็จของโครงการตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด และได้รับความร่วมมือจากกลุ่ม เยาวชน ประชาชน และนักท่องเที่ยว เกิดการขยายกิจกรรมเชื่อมโยง อาทิ กิจกรรมการเดินที่เชื่อมโยงกับ ทุนทางสังคม เป็นต้น ซึ่งทำให้เป็นกลไกในการขับเคลื่อนที่บ่งชี้ถึงความยั่งยืนของการดำเนินกิจกรรมด้วยการ มีส่วนร่วมจากกลไกในพื้นที่ สอดคล้องกับการศึกษาของ Kristi et al. [20] ซึ่งพบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการวางแผนและดำเนินการรณรงค์ ความคิดริเริ่มที่ขับเคลื่อนโดยชุมชนส่งเสริมความรู้สึกเป็นเจ้าของ

และความรับผิดชอบ ซึ่งกระตุ้นให้บุคคลมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกายภาพมากขึ้น เช่นเดียวกับการศึกษาของ Abby et al. [21] ซึ่งพบว่าการมีส่วนร่วมของสมาชิกชุมชนในกิจกรรมที่มุ่งเป้าไปที่การเพิ่มการมีกิจกรรมทางกาย และปรับปรุงสภาพแวดล้อมใกล้เคียง ช่วยให้ประชาชนผู้อยู่อาศัยมีอำนาจ และส่งเสริมความรู้สึกเป็นเจ้าของ ต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมซึ่งมีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ยั่งยืน

โดยสรุป การส่งเสริมพื้นที่สุขภาวะเพื่อเพิ่มกิจกรรมทางกายมีความสอดคล้องและเหมาะสม ที่จะสามารถพัฒนาเมืองภูเก็ตให้เป็นเมืองต้นแบบที่มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายได้ ทั้งนี้การดำเนินการของโครงการยังจำเป็นต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการดำเนินการครั้งนี้เป็นจุดเริ่มต้นที่แสดงให้เห็นถึงการเข้าสู่การเป็นเมืองสุขภาวะ นั่นคือความเป็นเมืองกระฉับกระเฉง ซึ่งยังเริ่มต้นเร็วเท่าไร ยิ่งได้ สุขภาพดีเร็วเท่านั้น [22]

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมด้วยระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อแสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบที่บ่งชี้ทางสถิติ และเกิดความแม่นยำในการอธิบายผลต่อไปได้

2. ควรมีการศึกษาลักษณะ (Impact) ในระยะยาวจากการดำเนินโครงการทั้งผลกระทบเชิงบวก และเชิงลบ เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผน ปรับปรุง และพัฒนาโครงการให้ดีขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคนักวิชาการ ภาคประชาชน และภาคประชาสังคมควรมีการพัฒนาให้เกิดกลไกความร่วมมือระหว่างกัน เพื่อการขับเคลื่อนเมืองภูเก็ตไปสู่เมืองสุขภาวะอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอเชิงนโยบาย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรนำผลการออกแบบพื้นที่สาธารณะและกิจกรรมเพื่อเพิ่มการมีกิจกรรมทางกายเข้าสู่แผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และผลักดันภูเก็ตไปสู่ความเป็นเมืองสุขภาวะที่มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกาย

References

- [1] Chaiwongsa, J., Roopsawang, I., & Aree-Ue, S. (2023). The Associations between Technology Acceptance, Social Networks, Risk of Falls, and Physical Activity among Older People with Musculoskeletal Conditions during the COVID-19 Pandemic. *The Journal of Thailand Nursing and Midwifery Council*, 38(1), 37–51. (In Thai)
- [2] Topothai, T., Topothai, C., Tangcharoensathien, V., Waleewong, O., & Putthasri, W. (2022). The Assessment of Physical Activity Programs Implementation in the Thai Urban-Setting against the Global Action Plan on Physical Activity Strategic Actions. *Journal of Health Systems Research*, 16(1), 69–84. (In Thai)
- [3] WHO. (2020). *WHO guidelines on physical activity and sedentary behaviour: at a glance*. <https://www.who.int/publications-detail-redirect/9789240014886>.

- [4] Ding, D., Lawson, K.D., Kolbe-Alexander, T.L., Finkelstein, E.A., Katzmarzyk, P.T., van Mechelen, W., & Pratt, M. (2016). The economic burden of physical inactivity: a global analysis of major non-communicable diseases. *The Lancet*, 388(10051), 1311–1324. [https://doi.org/10.1016/s0140-6736\(16\)30383-x](https://doi.org/10.1016/s0140-6736(16)30383-x)
- [5] Tuangratananon, T., Topothai, T., Topothai, C., & Tangcharoensathien, V. (2022). Thailand Environmental and Policy Level Physical Activity Interventions: A Critical Review. *Journal of Health Systems Research*, 16(3), 319–343. (In Thai)
- [6] Whitsel, L.P., Ajenikoko, F., Chase, P.J., Johnson, J., McSwain, B., Phelps, M., Radcliffe, R., & Faghy, M.A. (2023). Public policy for healthy living: How COVID-19 has changed the landscape. *Progress in Cardiovascular Diseases*, 76, 49–56. <https://doi.org/10.1016/j.pcad.2023.01.002>
- [7] Topothai, T., Khamput, T., Kamonrungsan, J., Sakolnakorn, P.P.N., & Asawutmangkul, U. (2019). Lessons Learnt from Developing the 2018-2030 National Physical Activity Plan in Thailand. *Journal of Health Systems Research*, 13(1), 442–456. (In Thai)
- [8] Zhang, Y., Koene, M., Reijneveld, S.A., Tuinstra, J., Broekhuis, M., van der Spek, S., & Wagenaar, C. (2022). The impact of interventions in the built environment on physical activity levels: a systematic umbrella review. *International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity*, 19(1). <https://doi.org/10.1186/s12966-022-01399-6>
- [9] Barradas, S., Lucumí, D., Guzmán-Tordecilla, D.N., Young, J., & Pinzón, D. (2022). Built environment interventions and physical activity levels: A systematic review. *Biomédica*, 42(Sp.1), 79–88. <https://doi.org/10.7705/biomedica.6113>
- [10] Topothai, T., Topothai, C., Suphanchaimat, R., Tangcharoensathien, V., & Putthasri, W. (2022). The Relationship between Physical Activity of Active Transport and Characteristics among Residents in Regional Thailand. *Journal of Health Systems Research*, 16(1), 85–97. (In Thai)
- [11] Laprattanathong, P., Suksai, P., Sungkawadee, P., & Sawangmek, T. (2022). Factors Affecting on Physical Activity Management of Students at Rajamangala University of Technology. *Journal of Education and Innovation*, 24(3), 244–253. (In Thai)
- [12] Kunnatee, P., & Boonkert, N. (2017). Health Promotion Program Evaluation Approach. *Journal of The Royal Thai Army Nurses*, 18(3), 26–34. (In Thai)
- [13] Somsong, S. (2022). Curriculum Evaluation Models in The 21st Century Stemmed from The CIPP Model. *Journal of Education Burapha University*, 33(1), 1–14. (In Thai)
- [14] Tusó, P. (2015). Strategies to Increase Physical Activity. *The Permanente Journal*, 19(4), 84–88. <https://doi.org/10.7812/tpp/14-242>

- [15] Zhong, J., Liu, W., Niu, B., Lin, X., & Deng, Y. (2022). Role of Built Environments on Physical Activity and Health Promotion:A Review and Policy Insights.*Frontiers in Public Health*, 10. <https://doi.org/10.3389/fpubh.2022.950348>
- [16] Popp, J., Grüne, E., Carl, J., Semrau, J., & Pfeifer, K. (2021). Co-creating physical activity interventions:A mixed methods evaluation approach. *Health Research Policy and Systems*, 19(1), 37. <https://doi.org/10.1186/s12961-021-00699-w>
- [17] Ramji, R., Carlson, E., Kottorp, A., Shleev, S., Awad, E., & Rämgård, M. (2020). Development and evaluation of a physical activity intervention informed by participatory research-a feasibility study.*BMC Public Health*, 20(1). <https://doi.org/10.1186/s12889-020-8202-2>
- [18] Hovland, J.F., Langeland, E., Ness, O., & Skogvang, B.O. (2023). Experiences with physical activity, health and well-being among young adults with serious mental illness. *International Journal of Qualitative Studies on Health and Well-Being*, 18(1).<https://doi.org/10.1080/17482631.2023.2221911>
- [19] Nie, X., Wang, Y., Zhang, C., Zhao, Y., & Kirkwood, N. (2024).The varied restorative values of campus landscapes to students'well-being:evidence from a Chinese University. *BMC Public Health*, 24(1). <https://doi.org/10.1186/s12889-024-17952-w>
- [20] King, K.M., Della, L.J., Eckler, S.T., & Mullis, L. (2021). Promoting Physical Activity through Health Communications Campaigns.*ACSM's Health & Fitness Journal*, 25(4), 45. <https://doi.org/10.1249/FIT.0000000000000678>
- [21] King, A.C., Campero, M.I., Garcia, D., Blanco-Velazquez, I., Banchoff, A., Fierros, F., Escobar, M., Cortes, A.L., Sheats, J.L., Hua, J., Chazaro, A., Done, M., Espinosa, P.R., Vuong, D., & Ahn, D.K. (2021). Testing the effectiveness of community-engaged citizen science to promote physical activity, foster healthier neighborhood environments, and advance health equity in vulnerable communities:The Steps for Change randomized controlled trial design andmethods.*Contemporary Clinical Trials*, 108, 106526. <https://doi.org/10.1016/j.cct.2021.106526>
- [22] Kapoor, G., Chauhan, P., Singh, G., Malhotra, N., & Chahal, A. (2022). Physical Activity for Health and Fitness:Past, Present and Future. *Journal of Lifestyle Medicine*, 12(1), 9–14. <https://doi.org/10.15280/jlm.2022.12.1.9>